

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

IX. Ioannes Trithe. Abbas Span. Dilecto Fratri Nicolao Priori suo claustrali.
S. & synceram in Domino charitatem.

urn:nbn:de:0128-1-17336

IOANNES TRITHE. ABBAS SPAN. DILECTO FRATRI NICOLAO Priori suo claustrali. S. & sinceram in Domino charitatem.

REVVS nostris prauorum maleuolentia perturbatis, animus ad aliena rapitur, & vbi tandem consistat merito speculatur. Non parcunt innocentiae temeritatis autores, & qui nos ledere nequeunt, linguam in nostros mendacem atque maledicam (sicut audivimus) extendunt. Nos autem eorum parui pendentes maledicta, Dei que misericordiam collaudantes benedicimus, de cuius protectione in tempore opportuno certi sumus. Quid enim hominum stultitias continuo furore maris instar sequentes curaremus, quibus de fatuitate totum, de sapientia vero nihil constat? Scimus enim per multas tribulationes regnum patere caelorum: nec pati quae casus offert abnuimus, Christi passionem pra oculis iugiter habentes. Nunquam tristitia nobis defuerunt, ex eo die quo ad Abbatiam fuimus electi, sed mentem diuinarum scripturarum fulcimentis instructam eo locauimus, quo (Dei miseratione praeseruante) neque prosperis neque aduersis a sua tranquillitate statu poterit eueri. Neque enim ignoramus, quam sit hominibus perniciofa res in temperata tristitia, si mentibus inhaerit semel: quanquam sine tristitia vitam agere non sit facile. Sola me innocentia consolatur, patientem iniurias, videbuntque Cynonoti quam sim Christianus philosophus. Nec satis mihi facit eorum cauillatio, qua dicunt, non meci factum odio quod temere praesumpserunt, cum nominis nostri non mediocriter cernarationem. Sed aliud haec tempora poseunt. Erit ad caput Iulij mensis Principum conuentus in Colonia, quo & nos vocati sumus per serenissimum principem Electorem Ioachim Brandenburgensium Marchionem. Vnde ne propter diuturnam nostri absentiam status rerum monasterij collabatur, tuae charitati vices nostras interea committimus, citra tamen praediuicium nostrae dignitatis, quousque vel ad coenobium reuertendum duxerimus, vel hanc ipsam reuocare commissionem. Nihil egeris magni & insoliti, nihil mobilium vel immobilium vendas, nihil alienaueris aut locaueris, nec dederis in pignus, solum ea facias quae Priori & cellerario conueniunt. Sic agito vt monachum decet Abbatii subiectum. Vale sanus. Ex Neometi 24. die mensis Iunij Anno Christianorū. M.D.V.

IO. TRITHE. ABBAS SPAN. OPTIMO FRATRI IOANNI Nuptio salutem, & veram in Domino charitatem.

EA quae mihi de Priore meo Nicolao suisque coplicibus testimonia perfidiae & infidelitatis significasti, charissime frater, antea non penitus ignoravi. A pluribus enim sciebam annis, cum tu adhuc monialium in Bibelis praepositum ageres, quod Prior, homo alioquin satis promptulus inconsiderate loquendi, quae non intelligat quorum dicta vergant, cuius totus spiritus in naribus eius semper est: simul & frater Heilmannus, pluribus annis cellerarius meus & procurator vniuersalis, scitus quidem & astutus, sed odio in nos agitatus nimium, vna cum paucis e numero fratrum donatorum, partibus fauentes transylvanianis, iniquis contra nos & principem nostrum machinationibus laborarunt. Non egemus alieno testimonio, qui Prioris verba viuaci memoria tenere cogitamus. Qui cum nuper hic nobiscum esset, inter caetera ministeriales Ducis talia de nobis verba dixisse confessus est: *Si Abbas vester Ducis nostri partibus adhaesisset, quemadmodum fauisse conuenitur Palatinis, non incidisset mala haec omnia.* Scio quod verum est eorum in hac parte testimonium. Quis vero Ducis animum concitauit in nos, nisi Prior ipse, qui nobis ista retulit, praedictusque frater Heilmannus, & Claudius ille Donatus, qui Palatinas partes semper calumniantes, nobis transylvanos sine causa reddiderunt infensos. Deus omnipotens, qui nouit omnia priusquam fiant, scit quia non mentior. Quotiescunque ex ministris ducalibus quispiam intrauit monasterium, memoratis delatoribus notus, memoria nostri, quae si nimium faueremus Palatinis rebus, in medio fuit. Haec vna & prima Cynonotorū amulationis in nos causa fuit, quam etsi ante ferme decennium fratrum nobis charitas notam fecerit, tute satis tamen auferre nequiuimus. Addamus & alteram, feudum castelli Spanhemensis, quam tu quoque non ignoras concernentem. Tertia est hominis in nos odij causa, indefessa circa bonas literas studiorum nostrorum continuatio, cui (vt suis loquamur verbis) videre libros horror est maximus. Hanc boues illi duo monticulae Idalimus & Cno-